

[Fr. Kristiansen.]

til de sønderjyske landsdele, og det er altså nu udvidet, så det også kan komme de tyndt befolkede egne navnlig i Vest- og Midtjylland tilgode.

Jeg tror, det er rigtigt, som det allerede er nævnt, at det i og for sig ikke er af uvilje mod skoleloven, at skolehyggeriet ikke er fremmet i større udstrækning, end tilfældet er, men der er jo mange problemer i forbindelse hermed. Det er mange gange vanskeligt for de forskellige skoledistrikter i kommunen at enes om en forsvarlig ordning. Den beretning, der ledsager folketingsbetænkningen, og som er afgivet af amtsskolekonsulenten for Frederiksborg amt, er ret interessant i så henseende. Hvis det, der her oplyses, kan tages som norm for, hvad der er tilfældet ud over landet: at når først skolehyggeriet er fremmet, vil der i løbet af kort tid være almindelig tilfredshed med dette byggeri, vil det være meget glædeligt. Jeg tror også, der er noget rigtigt i den betragtning, at når først man har overvundet de lokale interesser, har set bort fra sin egen Hassan med de skæve ben, vil der blive tilfredshed. Det er jo ikke altid let for et par landsbyer, at de skal give afkald på deres skole, og deres skolelærer måske skal flyttes til en lidt længere borte liggende skole. Det er det, der volder vanskeligheder mange steder, men det vil selvfølgelig blive overvundet lidt efter lidt.

Det er nødvendigt, at vi får denne udbygning af vor skole. Folkeskolen er en af de vigtigste faktorer med hensyn til børneopdragelsen og befolkningens kulturelle stadi i det hele taget, og selvom det selvfølgelig ikke er det eneste afgørende, at skolelokalerne er i orden, er det dog i virkeligheden noget af en betingelse for, at arbejdet kan udføres så tilfredsstillende, som meningen er.

Det, forslaget indeholder om adgang for kommunen til en art forsøgsundervisning, hilser jeg med tilfredshed. Der er jo for tiden stor diskussion om, hvorvidt vi skal fortsætte ad de gamle baner med den delte skole, eller om vi skal gå over til det, man kalder den udelte skole. Jeg hørte med interesse på det ærede medlem hr. H. P. Johansens udredning. Jeg er ikke utilbøjelig til i nogen måde at give ham ret i, at det måske er en mellemvej, vi her skal gå, men det

igangværende forsøgsskolearbejde vil måske afklare, hvad der er mest praktisk.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale forslaget til hurtig fremme.

Kirkeministeren (Frede Nielsen): Det er mig en glæde at kunne takke samtlige ærede ordførere for tilslutning til det forelagte lovforslag. Jeg har kun ganske få bemærkninger at gøre.

Jeg lyttede med meget stor interesse til det ærede medlem hr. H. P. Johansens udtalelser om forsøgsarbejdet og om de tanker om selve skolearbejdet, han gjorde sig. Det vil sikkert vise sig i den kommende tid, når forsøgsarbejde måske bliver mere almindeligt, at der deraf kommer resultater, man senere kan bygge noget på.

De ærede medlemmer hr. Stegger Nielsen og hr. P. A. Poulsen rejste forskellige spørgsmål. Det ærede medlem hr. Stegger Nielsen bad mig komme med en udtalelse om, hvorvidt det direkte statstilskud kunne forventes også i de kommende år. Jeg kan ikke svare mere bestemt herpå, end jeg gjorde under debatten i det andet høje ting, fordi det jo er en bevillingssag. Jeg svarede der, at nu har det været gældende i de sidste 8—9 år, og det er aldrig nogensinde blevet anfægtet. Jeg tror, det ligger sådan, og det tror jeg også det ærede medlem vil føle sig nogenlunde beroliget ved, at når dette lovforslag er gået gennem rigsdagen med almindelig tilslutning fra alle sider, ligger deri et bindende tilsagn, kan man næsten sige, så at kommunerne virkelig kan bygge på og regne med, at dette tilskud bliver givet. Det er klart, at staten kan ikke lovgive på en sådan måde, at den forvirrer kommunerne, opfordrer dem til at gå i gang med dette og hint og så måske svigter på halvvejen. Jeg tror altså, det ærede medlem kan regne med, at dette tilskud, som altså har løbet gennem de sidste 8—9 år, vil løbe også i fremtiden.

Det ærede medlem mente, at den frist på tre år, indenfor hvilken planerne skal være godkendt, var temmelig snæver og burde udvides, og det samme mente det ærede medlem hr. P. A. Poulsen, medens derimod selve fristen til 1958, indenfor hvilken lovens fordringer skal være opfyldt, burde fastholdes. Jeg vil anmode om, at man ikke gennem sådanne udtalelser er med til at